

VIISI

5.1 Tajunnan ykseys

¹Aineaspektista tarkasteltuna kosmos on kerralla suunnaton moninaisuus ja ykseys. Monadit, jotka äärimmiltään ovat kosmoksen ainoa sisältö, ovat ennen kaikkea yksilöitä. Yksilöt yhtyvät aggregaateiksi. Pienemmät aggregaatit sulautuvat suurempiin, nämä vielä suurempiin. Lopulta kaikki on rakentunut yhteen ykseydeksi. Tätä ykseyttä kutsumme kosmokseksi.

²Tajunnan aspektista tarkasteltuna kosmos on aina ykseys. Kosmoksessa on vain yksi tajunta – monadien tajunta. Ja tässä yhteisessä tajunnassa jokaisella monadilla on luovuttamaton osa, niin pian kuin monadin yksilöllinen tajunta on aktuaalistunut involuutioprosessissa.

³Tajunta on niin muodoin luonteeltaan sekä kollektiivinen että yksilöllinen. Sen kollektiivinen luonne on primaarinen asia. Yksilöllinen tajunta on sekundaarinen asia ja se on syntynyt kollektiivisesta tajunnasta.

⁴Vertauksellisesti valtameri on veden primaarinen laatu, siitä irtoavat vesipisarat ovat sekundaarisia. Kosminen kokonaistajunta on kaikkien monadien tajuntojen yhdiste, niin kuin valtameri on kaikkien vesipisaroiden ykseys. Tämä vertaus vie niin lähelle kuin voi päästäksemme käsittämään ykseystajunnan luonnetta, joka kuitenkin on koettava, jotta sitä voisi ymmärtää.

⁵Jokaisella monadilla on oma yksilöllinen tajuntansa. Jokaisella koostetulla atomilla ja molekyyllillä on lisäksi yhteinen tajuntansa. Jokaisella aggregaatilla, verholla, maailmalla, planeetalla, aurinkokunnalla on kokonaistajuntansa. Jokaisella aineyhdistelmällä, olipa se kuinka löysä tai hetkellinen tahansa ja vaikka vain kahdesta tai kolmesta atomista koostuva, on yhteinen tajunta. On siis olemassa yhtä monta yhteisen tajunnan lajia kuin on aineaggregaattien lajeja. Jokaisella näistä lukemattomista tajunnankollektiiveista on myös oma muistinsa kaikesta koetusta. Se on muisti, joka jatkossa tallentuu jokaiseen niihin sisältyvään atomiin.

⁶Jokaisen korkeamman maailman myötä evoluutiossa ja ekspansiossa (maailmasta 49 ”ylöspäin”) tajunnasta tulee yhä tehokkaampi ja avarampi, energioista yhä voimakkaampia ja läpitukevampia. Sen vuoksi monadi saa evoluutionsa ja ekspansionsa aikana myös täysin uuden käsityksen todellisuudesta jokaisen saavuttamansa maailman myötä. Perspektiivi laajenee suunnattomasti jokaisen korkeamman maailman myötä, ja alempien maailmojen käsitys kolmesta todellisuusaspektista vaikuttaa korkeampien maailmojen näkökulmasta avuttoman rajoittuneelta. Tätä tosiasiaa tarkoitettiin alun perin sanonnalla, että todellisuus on ”illuusio”, koska ei ole olemassa yhteistä kaikille pätevää todellisuuskäsitystä ennen kuin korkeimmassa kosmisessa maailmassa (maailmassa 1).

5.2 Kollektiiviolennot

¹Jokaisella maailmalla, jokaisella planeetalla, jokaisella aurinkokunnalla ja niin edelleen on siten oma kollektiivinen tajuntansa. Sellainen kollektiivi on aineellisesti katsoen yhtenäinen olento. Verhossa on aina yksi monadi, jolla on ekspansiossa huomattava etumatka (vähintään yksi luomakunta) toisista verhoon sisältyvistä monadeista. Tämä monadi hallitsee verhoa tajunnallaan ja on sen ”minä”. Verhon muut monadit voivat olla keskenään täysin eri asteilla kehityksessään. Involuutiiossa olevat monadit muodostavat kollektiivisesti verhoja evoluutiossa oleville. Evoluutiossa olevat monadit muodostavat kollektiivisesti verhoja ekspansiossa oleville.

²Eräs esimerkki selvittääkään tämän. Kaikki ihmiset yhdessä muodostavat kollektiivin. Emme ole suinkaan luomakunnan herroja, vaan meillä on vähäpätöinen asema suuremmissa yhteyksissä. Meidän inhimillinen luomakuntamme sisältyy yhdessä kolmen alimman luomakunnan, viidennen ja kuudennen – essentiaali- ja manifestaalikunnan – kanssa planeetan kollektiivitajuntaan. Nimittäkäämme tätä yhteisyyttä planeetaariseksi olennoiksi. Tässä yhtenäisessä olennessa on korkeamman älyn polttopiste, älyn, joka johtaa koko planeetaarisen elämän etenevää evoluutiota. Se on monadi, joka tajunnanekspansiossaan on jo kauan sitten ohittanut ei vain planeettaan sidotun tajunnan (46–49) vaan myös aurinkokuntaan sidotun tajunnan (43–45). Itse asiassa tämä monadi on saavuttanut kolmannen jumaluuskunnan (29–35). Tahtoessamme voimme kutsua tätä monadia planeettamme ”jumalaksi”. Hylozoiikka pitää parempana nimitystä planeettahallitsija.

³Planeettahallitsijalla on ympärillään avustajien esikunta. Tämä on planeettahallitus, jonka jäsenillä on ainakin 42-tajunta. Kaikki aurinkokunnan (43–49) sisällä tapahtuva sisältyy niin ollen heidän tietämykseensä ja kykyynsä. Planeettahierarkialla on vuorostaan toimeenpanoelin, laajalle haarautunut organisaatio, jonka yksilöt kuuluvat viidenteen ja kuudenteen luomakuntaan. Toimeenpanoelintä kutsutaan planeettahierarkiaksi. Sen tehtävänä on toimeenpanna planeettahallituksen laatima yleinen planeetaarisen elämän evoluutiosuunnitelma. Jotkut planeettahierarkian jäsenet ovat vapaaehtoisesti inkarnoituneet ihmiskuntaan. Nämä ovat perustaneet ja sitten johtaneet esoteerisia tietokouluja.

⁴Planeettahierarkian ja planeettahallituksen jäsenet eivät elä yksinomaan yli-inhimillisissä maailmoissaan. He elävät myös fyysisessä maailmassa ja heillä on yksilölliset fyysiset verhot – kaikilla ei kuitenkaan organismeja niin kuin meillä – voidakseen paremmin valvoa evoluutiota maailmoista vaikeimmassa. Tosiasia, että heidän yksilöllinen aineaspektinsa (heidän verhonsa) on yhtä rajoittunut tilassa kuin meidän fyysinen organismimme, ei estä heidän tajunta- ja tahtoaspektiaan käsittämästä koko planeettaa ja – mitä organisaation korkeampiin asteisiin kuuluviin tulee – koko aurinkokuntaa ja sen ulkopuolella olevaa. Ekspansion kyky kuuluu monadille, ei sen verhoille.

5.3 Ihmisen tie ykseyteen

¹Kaikissa manifestaation valtakunnissa tajunta on ykseys. Tämä koskee niin involuutiota, evoluutiota kuin ekspansiota. Involuutio-olentoa (elementaalia) rakentavilla ja niihin sulautuvilla monadeilla on yhteinen tajunta. Elementaali, monadiverho, toimii ykseyden tavoin. Myös evoluutioluomakuntien monadit muodostavat tajunnallisia kollektiiveja. Kolmessa ali-inhimillisessä luomakunnassa kollektiivinen tajunta on itse asiassa yksilöllistä tajuntaa tärkeämpi. Ajatelkaamme vain eläinten laumavaistoa ja muita lukemattomia esimerkkejä lajivaistosta, joka on kollektiivisen tajunnan ilmaus näissä luomakunnissa!

²Ihmiskunta on ainoa luomakunta, jossa yksilö käsittää itsensä kaikesta muusta elämästä eristyneenä. Mutta tämä eristyneisyys on välttämätön ihmismonadille sen kehittäessä uudenlaista tajuntaa, joka leimaa monadia ihmiskunnasta lähtien: itsetietoisuutta, oivallusta siitä, että hän on oma minä. Jotta minä ei hukkuisi kollektiiviseen tajuntaan, täytyy sen tietyn rajoitetun asteen ajan saada tuntea olevansa jotakin kaikesta muusta eroavaa. Sen on kehitettävä ja lujitettava yksilöllisyyttään ja omalaatuaan, kykyä pitää kiinni omasta totuudestaan, jolloin kollektiiviset pyyteet saavat toistaiseksi jäädä sivuun.

³Tämä selittää paljon siitä, mitä on kutsuttu ”ihmisen kiroukseksi”. Kyvyttömänä samaistumaan toisiin heidän tajunnassaan, tunteettomana toisten kärsimysten suhteen, ihminen loukkaa muun elämän samaa oikeutta olemassaoloon ja onneen. Ihminen on usein aggressiivinen, raaka ja julma. Mutta olemassaolossa on perusluonteinen tasapainotuksen laki, joka tajunta-aspektissa ilmetessään saa nimen korjuun laki. Tämä laki pitää huolen siitä, että ihminen saa korjata kaiken, että kaikki hänen toisille aiheuttamansa kärsimys tulee hänelle

takaisin samalla teholla. Hitaasti ja yleensä kärsimyksen tietä ihminen oivaltaa, että ykseyden laki pätee koko olemassaoloon ja kaikkeen elämään.

⁴Yli-inhimillisissä valtakunnissa (maailmasta 46 lähtien) yksilöt elävät jälleen yhteisen tajunnan omaavissa kollektiiveissa. Mutta tämä essentiaalinen (46) ykseys ja ali-inhimillisten luomakuntien vaistomainen (47–49) ykseys ovat täysin eri laatua. Essentiaalikunnassa (samoin kuin ihmiskunnassa) yksilö on itsetietoinen. Ykseydentajunta on sitoutunut tähän itsetietoisuuteen, jolloin yksilö aistii oman yksilöllisen minänsä huomattavasti suuremmassa kollektiivisessa minässä. Erillisyyttä tai vastakohtaisuutta tuntematta hän aistii itseidentiteettinsä tässä yksilöiden kollektiivissa, jossa jokainen on itse- ja ryhmätietoinen niin kuin hän. Essentiaaliyksilöt ovat astuneet korkeampaan tajuntaan, jossa kaikkien yhteistyö ja onni ovat ainoat olennaiset asiat, jossa kaikki jakavat toistensa kokemukset siinä yhteisessä työssä, jonka tarkoitus on kohottaa kaikki alempi elämä essentiaalisen elämän tasolle.

5.4 Luomakunnat ja aktivointi

¹Monadin ihmiskunnassa hankkima itsetietoisuus merkitsee kaiketi monadin kolmessa alimmassa luomakunnassa hankkiman vaistonvaraisen kollektiivitajunnan menetystä. Mutta itsetietoisuus on korkeammanlaatuisen, essentiaalisen (46), ykseystajunnan kehittämisen edellytys. Sillä tavalla peräkkäiset luomakunnat merkitsevät määrättyjä vaiheita monadin evoluutiossa. Alemmat luomakunnat ovat korkeampien edellytys, eikä yksilö voi siirtyä lähinnä korkeampaan luomakuntaan ennen kuin hän on oppinut kaiken, mitä alemmassa luomakunnassa voi oppia.

²Siirtyminen alemmasta luomakunnasta korkeampaan on lopullinen. Ihmismonadi ei voi tulla uudelleen eläinmonadiksi, yhtä vähän kuin eläinmonadi voi tulla kasvimonadiksi tai kasvimonadi kivimonadiksi. Samassa luomakunnassa on sitä vastoin mahdollista pudota uudelleen alemmalle tajunnalliselle tasolle riippuen siitä, että tietyissä inkarnaatioissa hankittujen ominaisuuksien ja kykyjen ei ilman muuta tarvitse aktualistua uudelleen (muistua mieleen) myöhemmässä elämässä.

³Eri luomakunnat muodostavat katkeamattoman sarjan kivikunnan alimmasta fyysisestä tajunnasta (49:7) korkeimman kosmisen valtakunnan tajuntaan (1–7). Jokainen korkeampi luomakunta on lähinnä edellisen kukoistus ja täydellistyminen, sen ihanne, alemmassa luomakunnassa olevien tiedostamatta tai tietoisesti tavoittelema. Ihminen on aina tunteva itsensä epätäydelliseksi ihmiskunnassa, sillä täydellinen ihminen, kaikin puolin kehittynyt ja sopusointuinen ihminen on yli-ihminen, monadi essentiaalikunnassa.

5.5 Muuntumisen laki ja muodon laki

¹Kaikella elämällä on muoto, atomeista, molekyyleistä, monadien verhoista planeettoihin, aurinkokuntiin, aurinkokuntien aggregaatteihin ja koko kosmukseen. Kaikki nämä muodot noudattavat muuntumisen lakia. Ne muotoutuvat, muuttuvat, hajoavat ja muotoutuvat uudelleen. Tämä on välttämätöntä, koska mitkään ainemuodot eivät ajan mittaan kestä läpivirtaavien kosmisten energioiden kuluttavaa vaikutusta. Näiden ainekoostumusten ikiatomit, saavat siten jatkuvasti tilaisuuksia uusiin kokemuksiin uusissa muodoissa. Kaikki oppivat kaikesta.

²Ikiatomit (monadit) ovat täysin eri asteilla tajunnallisessa kehityksessään. Suurella enemmistöllä ei ole vielä mahdollisuutta itsenäiseen tajuntaan. Ne muodostavat verhoja niille harvoille monadeille, jotka voivat ottaa verhot hallintaansa, tulla minäksi verhoissa. Verhomonadeihin vaikuttavat minän suunnattoman paljon voimakkaammat tajuntavärähtelyt, jotka kiihottavat suurempaan aktiivisuuteen ja selkeämpään tajuntaan. Samanaikaisesti verho palvelee minää, ollen elin, jota minä tarvitsee jatkokehitykselleen.

³Monadit ovat ainoat hävittämättömät asiat kosmoksessa. ”Kuolemaa” ei ole. Monadi vain saa uusia muotoja, joissa se voi ilmaista tajuntaansa. Kun muoto on täyttänyt tilapäisen tehtävänsä monadin evoluution hyväksi, se hajoaa.

⁴Muodon laki koskee monadia kasvi-, eläin- ja ihmiskunnassa. Se sanoo, että monadi muodon hajoamisen (niin kutsutun kuoleman) jälkeen saa uuden samankaltaisen elämänmuodon, ja että tämä prosessi toistuu, kunnes monadin tajunnankehitys vaatii lajiltaan korkeamman muodon, tarkoituksenmukaisemman mahdollisuuden hankkia lisäkokemusta. Peräkkäiset korkeammat muodot ovat saatavissa luomakunnista. Jokainen korkeampi luomakunta merkitsee myös uuden muodon saamista, mahdollisuutta korkeammanlaatuiseen tajuntaan. Sarja yhä korkeampia maailmoja (fyysisestä laskettuna) kosmoksessa tarjoaa monadille yhä hienostuneempia elämänmuotoja sen jatkuvan evoluution ja ekspansion aikana.

⁵Kun monadi jättää ihmiskunnan sulautuakseen yli-inhimilliseen viidenteen luomakuntaan, jättää se myös kaikki inhimilliset elämänmuotonsa, kaikki viisi verhoansa. Myös kausaaliverho hajoaa silloin. Viidennessä luomakunnassa monadilla on itsetehdyt verhot, ensin yksinomaan kausaali- (47) ja essentiaaliaineesta (46), myöhemmin myös superessentiaaliaineesta (45) koostuva verho.

⁶Essentiaalimaailmassa olevien monadien ei ole pakko inkarnoitua, omaksua elämänmuotoja kolmessa alimmassa maailmassa (47–49). Nämä minät inkarnoituvat kuitenkin usein ihmiskuntaan, vapaaehtoisesti, rakkaudesta ja myötätunnosta harhautunutta ihmiskuntaa kohtaan, tullakseen johtajiksemme ja opettajiksemme. Historia on säilyttänyt vain muutamien harvojen sellaisten yksilöiden nimet ja antanut vääristyneen kuvan heidän työstään.

5.6 Kolme alinta luomakuntaa

¹Kolme ali-inhimillistä luomakuntaa saavuttavat täydellistymisensä ihmisenä, joka edustaa neljättä luomakuntaa. Kivi-, kasvi- ja eläinkunnan monadit aktivoivat vähitellen fyysisen, emotionaalisen ja mentaalisen tajuntansa. Tämä kolminkertainen tajunta on ihmiselle ja alemmalle evoluutiolle yhteinen. Lopulta ihminen aktivoi sen inhimilliseen täydellisyyteen: fyysiseksi 49:2-, emotionaaliseksi 48:2-, mentaaliseksi 47:4, minkä jälkeen kaikki alempi tajunta syntetisoituu kausaaliseksi 47:2,3 tai korvautuu sillä.

²Näin on aina evoluutiossa: alempi tajunnanlaji on välttämätön, jotta korkeampi voisi aktivoitua. Kun korkeampi tajunta kerran toimii, korvaa tämä alemman ja ulottuu lisäksi paljon pitemmälle. Kausaalinen tajunta sisältää kaiken olennaisen fyysisestä, emotionaalisesta ja mentaalisesta tajunnasta, mutta lisäksi sillä on oma huomattavasti korkeampi laatu, suurempi teho ja läpitukenutumiskyky. Sen todellisuustaju on myös kaiken alemman tajunnan todellisuustajua verrattomasti ylivoimaisempi.

³Monadilla on karkeafyysinen tajunta (49:5-7) kivikunnasta lähtien, eetteris-fyysinen tajunta (49:2-4) kasvikunnasta lähtien ja emotionaalinen tajunta (48) eläinkunnasta lähtien. Tämä merkitsee tietenkin, että eri luomakunnissa monadeilla on vastaavat aineverhot. Kivimonadilla on epäorgaaninen fyysinen verho. Kasvimonadilla on organismin lisäksi myös eetteriverho, ja eläimellä on lisäksi emotionaaliverho. Nämä ovat kivi-, kasvi- ja eläinmonadien yksilöllisiä verhoja. Lisäksi näillä monadeilla on kollektiivisesti ja lajillisesti pääsy korkeampiin verhoihin, jotka mahdollistavat korkeamman tajunnan kuin yksilölliset verhot. Ihmisen ainutlaatuinen verho on kausaaliverho (47:1-3).

⁴Yksilöllisten verhojen lukumäärä määrää siten, mihin luomakuntaan yksilö kuuluu.

⁵Kivikunnassa pääasiallinen tajunta on sitoutunut näkyvään fyysiseen maailmaan (49:5-7), jonka kivimonadi käsittää yksinomaan subjektiivisesti. Kiinteässä aineessa (49:7) kivimonadit oppivat tajuamaan lämpötila- ja paine-eroja. Tässä molekyyllilajissa värähtelyt ovat monadille riittävän raskaita, jotta se alkaisi tajuta eron sisäisen ja ulkoisen todellisuuden välillä, oman tajunnan ja ulkomaailman välillä. Täten rakentuu pohja objektiivisen fyysisen tajunnan

(lajissa 49:5-7) aktivoitumiselle, joka saavuttaa täydellistymisensä eläin- ja ihmiskunnassa. Kivikunnassa tajunta ilmenee vähitellen taipumuksena toistoon. Lukemattomien kokemusten jälkeen siitä tulee järjestynyt tapa eli luonne. Tämän voimme nähdä kivikunnan lukemattomissa omalaatuisissa muodoissa, esimerkiksi jääkristalleissa, joiden täydellisen symmetriset muodot johtuvat muistin ja tavan kouluttamasta omalaadusta. Tajunnan asteittain kasvaessa kehittyä pyrkimys sopeutumiseen.

⁶Kasvien tärkein tajunta on fyysis-eetterinen tajunta (49:2-4). Se merkitsee, että ne tajuavat fyysisten elämänenergioiden vaikutuksen omassa organismissaan. Tämä fyysis-eetterinen tajunta on ihmisellä normaalisti päivätajunnan kynnyksen alapuolella. Hän aistii sen enemmänkin energiana, fyysisenä elinvoimana tai sellaisen puutteena, eetterienergioiden rytmisestä vuoksesta ja luoteesta johtuen. Kasvimonadit pyrkivät tajuamaan ensimmäistä heikkoa emotionaalista tajuntaa. Vähitellen ne oppivat tajuamaan ympäristöstä tulevia emotionaalisia värähtelyjä ja tunnistamaan näissä kaksi perustunnetta: vetovoiman eli ”rakkauden” ja poistoyöntävän voiman eli ”vihän”. Se merkitsee, että kasvit aistivat rakastetaanko niitä vai vihataan.

⁷Tajunta on myös kasvikunnassa melkein yksinomaan subjektiivista. Käsitys fyysisestä ulkomaailmasta on hyvin puutteellinen. Vasta eläinkunnassa, organismin hermoston ja aistimien kehityksen myötä, mahdollistuu laajempi objektiivinen käsitys. Vaikka tämä koskee yksinomaan fyysisen maailman kolmea alinta molekyyllilajia (49:5-7), sillä on huomattava merkitys jatkoevoluutiolle myös ihmiskunnassa. Vasta objektiivisella tajunnalla yksilö kokee vastakohdan itsensä ja ulkomaailman välillä niin voimakkaasti, että itsetajunta voi kehittyä. Objektiivinen tajunta on siten ihmiskunnassa tapahtuvan jatkoevoluution edellytys.

⁸Eläinkunta kouluttaa emotionaalisen tajunnan voimakkaaseen aktiivisuuteen. Poistoyöntävät tunteet hallitsevat eläimiä ilmeten pelkona ja aggressiivisuutena, joita esiintyy kautta koko eläinkunnan. Eläinkunnassa oleskelun loppua kohti ja sen korkeammassa lajeissa monadi aktivoi luoksevetävät tunteet. Ne ilmenevät jälkikasvusta huolehtimisena ja kotieläinten kiintymyksessä ihmisiin. Eläinkunnan korkeimmilla tasoilla aktivoituu myös ensimmäinen mentaalinen yksilötajunta (47:7), jonka huomaamme korkeimpien eläinlajien oppivaisuudessa ja pyrkimyksessä ymmärtää ihmisiä.

5.7 Ryhmäsielut ja transmigraatio

¹Monadien siirtymistä kivikunnasta kasvikuntaan, kasvikunnasta eläinkuntaan ja eläinkunnasta ihmiskuntaan kutsutaan transmigraatioksi. Tämä ei voi koskaan tapahtua taaksepäin. Biologisten lajien degeneroituminen ei merkitse, että näiden muotojen monadit putoaisivat evoluutiossa taaksepäin, vaan se on ilmiö, joka koskee vain aineellisia muotoja. Monadit matkaavat edelleen korkeampien lajien uusissa muodoissa.

²Voidakseen transmigroitua korkeampaan luomakuntaan monadin on opittava vastaanottamaan värähtelyjä siihen saakka aktivoimaansa korkeammasta ainelajista ja sopeuduttava niihin: kivikunnassa eetterisiin, kasvikunnassa emotionaalisiin ja eläinkunnassa mentaalisiin. Voidakseen siirtyä yli-inhimilliseen viidenteen luomakuntaan ihmisen on opittava vastaanottamaan niin kausaalisia kuin essentiaalisia ja superessentiaalisia värähtelyjä (47–45) ja sopeuduttava niihin.

³Aluksi monadi on tunteeton näiden värähtelyjen suhteen. Silloin niiden tehtävänä on vain verhojen elvyttäminen. Niinpä ihmisen terveys on riippuvainen siitä, että kausaaliverhon tarkoituksenmukaiset energiat elvyttävät kaikki alemmat verhot ja viime kädessä organismin eetteriverhoineen. Lopulta hän oppii käsittämään näiden kausaalienergioiden tajunnansisällön voimakkaina ideoina. Kun ihmismonadi lopulta kykenee elämään normaalilla valvetajunnallaan tämänkaltaisessa tajunnassa, se on astunut yli-ihmisen valtakuntaan.

⁴Kun kasvit imevät itseensä kivennäisaineita, saavat kivimonadit kokea kasvien eetteriverhoissa elävöitymisprosessin ja kylpeä eetterivärähtelyissä. Siten kivimonadit

oppivat vastaanottamaan eetterivärähtelyjä (alimpia 49:4) ja sopeutumaan niihin. Tämä on kasvikuntaan siirtymisen edellytys. Kasvimonadit kehittyvät nopeimmin eläinten ja ihmisten syödessä niiden elämänmuotoja ja monadien joutuessa siten korkeampien olentojen vahvojen emotionaalisten värähtelyjen kohteeksi. Sitä vastoin eläinmonadien evoluutio ei edisty ihmisten syödessä eläimiä. Siirtyminen ihmiskuntaan ei nimittäin tapahdu samalla tavalla kuin siirtyminen kasvi- ja eläinkuntaan vaan edellyttää monadin omaa ponnistelua. Päinvastoin eläinravinto ehkäisee ihmisen organismin ja eetteriverhon hienostumista ja vaikeuttaa siten eetterisen objektiivisen tajunnan (49:2-4), niin kutsutun eetterisen näön luonnonmukaista aktivoitumista.

⁵Kolmessa alimmassa luomakunnassa monadit muodostavat niin kutsuttuja ryhmäsieluja. Ryhmäsielu on yhteinen verho ryhmälle monadeja, jotka ovat samalla tasolla luomakunnassaan ja kuuluvat samaan lajiin. Inkarnaatioiden välillä monadi on sulkeutunut ryhmäsieluun. Kun monadi inkarnoituu uuteen organismiin, se saa ryhmäsielun aineesta koostuvat yksilölliset verhot. Inkarnaation lopussa monadi palautuu ryhmäsieluun, jolloin sen yksilölliset verhot sulautuvat tähän. Monadin inkarnaation aikana saamia kokemuksia vastaa tajunta emotionaali- ja mentaalimolekyyleissä, joita monadi on sisäistänyt verhoihinsa. Kun nämä verhot sitten sulautuvat ryhmäsieluun, täydentyy tämä uusilla molekyyleillä, ja yksilölliset kokemukset koituvat kaikkien ryhmän monadien hyväksi. Myös inkarnaation aikana monadeilla on magneettinen yhteys ryhmäsieluunsa ja ne ovat osallisia sen koottuun kokemukseen. Tämä on hylozoiikan selitys lajivaistolle, muuten selittämättömälle ilmiölle.

⁶On kolmenlaisia joukkosieluja eli yhteisyysverhoja: kivi-, kasvi- ja eläinryhmäsieluja. Kivikunnassa eetteri-, emotionaali- ja mentaaliverhot ovat ryhmän yhteisiä verhoja ja vain karkeafyysinen verho on yksilöllinen. Kasvikunnassa emotionaali- ja mentaaliverhot ovat yhteisiä. Eläinkunnassa ryhmäsieluja ovat yksinomaan mentaaliverhot. Eläimellä on siis kolme omaa verhoa: organismi, eetteriverho ja emotionaaliverho.

⁷Mitä korkeammalla jokin eläinlaji evoluutiossa on, sitä vähemmän yksilöitä lajin ryhmäsieluihin kuuluu.

⁸Ryhmäsielujärjestelmä helpottaa suunnattomasti monadien evoluutiota näissä alemmissa luomakunnissa, joissa aine on hitaimmillaan ja tajunnanaktivointi sen tähden vaikeinta. Ilman ryhmäsielun yhteistä aktivoitumista yksilö olisi yksinomaan yksilöllisen evoluutiopanoksensa varassa. Tämä olisi aivan liian vähäinen näillä varhaisilla itseaktivoitumisen asteilla, ja evoluutio näissä luomakunnissa kestäisi kohtuuttoman kauan.

⁹Monadien transmigraatio kivikunnasta kasvikuntaan ja kasvikunnasta eläinkuntaan tapahtuu huomaamatta ja automaattisesti.

¹⁰Niiden transmigraatio eläinkunnasta ihmiskuntaan on kokonaan toinen asia. Sitä kutsutaan kausaalistumiseksi, ja se merkitsee, että siihenastinen eläinmonadi saa kausaaliverhon (47:1-3), yksilöllisen verhon. Tämä kausaaliverho ympäröi vastasyntyntä ihmismonadia, on sen varsinainen inhimillinen verho eikä se voi koskaan inkarnoitua eläinorganismiin. Kausaalistuminen edellyttää tehokkainta mahdollista ponnistusta, johon eläin kykenee, korkeinta mahdollista emotionaalista ja mentaalista suorituskykyä tässä luomakunnassa. Kausaalistua voivat sen tähden vain korkeimmalla olevien lajien korkeimmalle kehittyneet yksilöt: apina, elefantti, koira, hevonen ja kissa. Nämä viisi lajia muodostavatkin vain muutamien harvojen yksilöiden ryhmäsieluja.

5.8 Ihmiskunta

¹Ihmiskunta on neljäs luomakunta. Monadien evoluutiossa se on suurempi ajanjakso, joka ulottuu korkeimmasta mahdollisesta animaalisesta kyvystä korkeimpaan inhimilliseen suorituskykyyn eli alimpaan yli-inhimilliseen kykyyn, jos tahtoo ilmaista asian siten.

²Tajunnallisessa suhteessa eläimen ja ihmisen välillä ei ole mitään lopullista rajaa. Sillä vastakausaalistunut ihminen on usein vähemmän älykäs kuin eläinkunnan korkeimmalle

kehittyneet yksilöt, orientoituminen olemassaolossa on hänelle vaikeampaa kuin niille. Näin on siitä syystä, että hän kausaalistumisen myötä on menettänyt yhteisen tajunnan, jonka ryhmäsielu mahdollisti. Se sijaan ihmisen erottaa eläimestä lopullisesti kausaaliverho, monadin ainoa kuolematon verho ("sielu") kautta kaikkien inkarnaatioiden ihmiskunnassa.

³Olkoon ihminen millä asteella tahansa kehityksessään, kuulukoon hän mihin sukupuoleen, rotuun, kansaan, uskontoon tahansa, on hänellä siis "kuolematon sielu". Siten jokaisella ihmisellä on yhtä suuri oikeus kuin kaikilla muilla elämään, vapauteen ja henkilökohtaiseen loukkaamattomuuteen, oikeus siihen, että kaikki näkevät hänet veljenä ja kohtelevat häntä sen mukaan.

⁴Kaikkien ihmisten yhtäläinen oikeus ei kuitenkaan merkitse tasa-arvoa siinä merkityksessä, että kaikki ovat samalla kehitystasolla. Tajunnallinen ero vastakausaalistuneen ihmisen ja viidenteen luomakuntaan siirtymässä olevan ihmisen välillä on yhtä suuri kuin eläinkunnan alimman ja korkeimman lajin välillä. Ihmiskunta käsittää hyvin laajan rekisterin erilaisia alempia ja korkeampia emotionaalisia ja mentaalisia tajuntoja. Ihmisevoluutionsa aikana tuhansissa inkarnaatioissa monadi saa tilaisuuden kaikkiin mitä erilaisimpiin kokemuksiin, tilaisuuden oppia tuntemaan kanssaihmissen vahvat ja heikot puolet, tilaisuuden olla ja vaikuttaa kaikenlaisissa tilanteissa, osallistua kaikenlaisiin halpamaisuuksiin ja joutua niiden kohteeksi ja niin edelleen.

⁵Monadin tie ihmiskunnan halki on pitkä sarja yhä korkeampia tasoja. Tasojen lukumäärä on 777, lukumäärä, joka samalla kertaa on sekä symbolinen että reaalinen luku. Nämä 777 tasoa ryhmitellään viiteen pääasialliseen asteeseen niiden tajunnanlajien mukaan, jotka kulloinkin kyseessä olevalla asteella ensimmäisinä järjestyksessä aktivoituvat:

Aste	tasojen lukumäärä	selvimmin erottuva tajunta
barbaari-	400	alempi emotionaalinen
Sivilisaatio-	200	alempi mentaalis-emotionaalinen
kulttuuri-	100	korkeampi emotionaalinen
humaniteetti-	70	korkeampi mentaalinen
idealiteetti-	7	kausaalinen

⁶Jokaisella tasolla ihminen viettää useampia inkarnaatioita. Lukumäärä riippuu siitä, kuinka pitkä aika häneltä kuluu siihen, mitä kyseessä olevan tason on tarkoitus opettaa. Alimmilla tasoilla kaikki inhimillinen on vielä oppimatta. Näillä saadut kokemukset ja näillä kehittyvät ominaisuudet ovat sellaisia, joita vallitseva elämäntietämättömyys kutsuu "huonoiksi". Mutta esoteriikan elämäntieto näkee syvemmälle, tietää että kaikki sellaiset kokemukset ovat tarpeellisia, koska ne tuovat mukanaan välttämättömiä opetuksia. Nämä opetukset olisivat muussa tapauksessa jääneet saamatta. Ne olivat ainoat mahdolliset sillä tasolla, ja niiden ansiosta ihminen saattoi kehittyä edelleen lähinnä korkeammalle tasolle.

⁷Tästä voi vetää johtopäätöksen, että toisiin kohdistamillamme moraalisisilla arvosteluilla ei ole oikeutusta, koska ne rakentuvat vihalle ja tietämättömyydelle. Me ihmiset emme ole hyviä emmekä pahoja absoluuttisessa merkityksessä. Me olemme tietyllä tasolla, meillä on tasolle kuuluvia niin hyviä kuin huonoja ominaisuuksia, mutta meiltä puuttuu vielä yhä korkeampien tasojen yhä paremmat ominaisuudet. Hyvyyden lain mukaan ihminen seuraa korkeinta hyvää, minkä hän todella oivaltaa ja ymmärtää, ei ulkoisesta pakosta, vaan siksi, että hänellä on tarve ja ilo saada tehdä niin. Se, minkä alempien tasojen yksilöt katsovat olevan oikeaa ja hyvää, on korkeammilla tasoilla oleville kehoja ideoita, suorastaan epäoikeudenmukaista ja pahaa. Mutta näin täytyy olla, jos alempaa ja korkeampaa tajuntaa on olemassa, ja jos jatkuva kehitys kohti korkeampaa on tosiasia.

⁸Kehitystahti ihmiskunnassa on erilainen eri asteilla. Kehitys etenee huomattavasti hitaammin molemmilla alemmilla asteilla, joilla ihmiset eivät oma-aloitteisesti tahdo kehittää korkeampia taipumuksiaan. Korkeammilla asteilla sen sijaan kasvaa yhä voimakkaammaksi oivallus, että elämän tarkoitus on tajunnan kehittyminen. Barbaariasteella jokainen taso vaatii yleensä 100 tai useampia inkarnaatioita. Tahti kiihtyy jatko evoluution myötä siten, että koko idealiteettiasteen voi suorittaa seitsemässä inkarnaatioissa: yksi tasoa kohti. Yksilöiden väliset erot ovat suuret. Ne, jotka vaistomaisesti mukautuvat kaiken elämän vapautta, ykseyttä ja kehitystä koskeviin elämänlakeihin, oppivat nopeammin ja edistyvät pikavauhtia. Ne, jotka tahtovat korostaa itseään muun elämän kustannuksella, hidastavat evoluutiotaan rajattomasti.

⁹Ihmisen evoluutiota ohjaa seitsemän perustavaa elämänlakia. Nämä ovat kaikkien ihmisten vapautta, ykseyttä, kehitystä, itsetoteutusta, yhteisiä kohtalon- ja korjuunsuhteita, itseaktivoitua koskevat lait. Mitä varhemmin ihminen yrittää ymmärtää ja soveltaa näitä elämänlakeja, sitä paremmin hänellä menee sekä yksilönä että suhteessa toisiin. Esoteerisessa merkityksessä kulttuuri on elämää tiedostamatta tai tietoisesti sovellettujen elämänlakien mukaan. Jotta elämänlakeja voisi ymmärtää, on niitä ensiksi täytyntä soveltaa. Vasta kulttuuriasteella (korkeammalla emotionaaliasteella) sellaisen elämän tarve ja kaipuu sitä kohtaan herää. Humaniteettiasteella (korkeammalla mentaaliasteella) emotionaalista kaipuuta vahvistaa sellaisen elämän edellytysten mentaalinen ymmärtäminen, vakaa tieto elämänlakien luonteesta, ilmenemistavoista ja tarkoituksesta. Idealiteettiasteella toteuttaminen on kaikkein tehokkainta. Silloin ihminen on hankkinut tarpeeksi tietoa ja kykyä muuntaakseen itsensä inhimillisesti katsoen ihanteelliseksi. Yhä vieläkin noin 85 prosenttia ihmiskunnasta on barbaari- ja sivilisaatioasteilla, joilla itsekkyyden ja fyysiset ja alemmat emotionaaliset pyyteet ovat vallitsevat vaikuttimet ja joilla kiinnostus elämänlakeja ja tajunnan aktivoimista kohtaan on heikkoa tai olematonta.

5.9 Tieto kehitysasteista

¹Tieto ihmisen kehitysasteista on hylozoiikan tärkeimpiä asioita, koska se antaa yleiskuvan siitä, mitä me olemme ja mihin näkemykseen olemme matkalla. Koko ihmiskäsitys tieteen, teologian, filosofian, psykologian, pedagogiikan ja politiikan aloilla tulee olemaan vinoutunut siihen saakka, kunnes perustotuudet reinkarnaatiosta, tajunnan evoluutiosta, evoluution eri asteista ja elämänlaeista on hyväksytty.

²Meidän aikanamme pätee itsestään selvänä totuutena, että kaikki ihmiset ovat tasa-arvoisia. Alun perin tällä tarkoitettiin yksinomaan sitä, että kaikki olisivat samanlaisia lain edessä eikä kenelläkään saisi olla oikeuksia ilman vastaavia velvollisuuksia, s.o. etuoikeuksia syntymän, varakkuuden, uskonnon, kansan, rodun, sukupuolen jne. vuoksi. Näitä tasa-arvovaatimuksia tukevat myös elämänlait. Niitä ei ole vielä lähimainkaan tyydytetty, ja meidän kaikkien on tehtävä parhaamme niiden tyydyttämiseksi. Mutta se, mikä ei kuulu alkuperäiseen ideaan, vaan on sen vääristymä, on käsitys, että kaikki ihmiset syntyvät yleisesti katsoen samoin edellytyksin ja että ennen kaikkea kasvuympäristö muovaa ihmisen siksi, mitä hän on. Seurauksena sellaisesta hairahduksesta on ollut, että on pyritty tasoittamaan yksilöiden väliset luonnolliset erot. Tämän näemme selvästi nykyisessä koulujärjestelmässä. Aikamme pedagogit eivät niin ollen aavista samanikäisten nuorten ihmisten välisiä suunnattomia tasoeroja.

³Jokaisessa inkarnaatioissa ihminen saa kaikeksi kerrata edellisen kehityksensä ihmiskunnassa suurpiirteisesti. Se merkitsee, että ihminen, joka edellisessä elämässään on saavuttanut humaniteettiasteen, saavuttaa sen ehkä uudelleen kolmenkymmenenviiden vuoden ikäisenä suorittettuaan lapsuutensa barbaari- ja sivilisaatioasteen ja nuoruusvuosiensa kulttuuriasteen. On itsestään selvää, että tämä piilevän pääoman uudelleen hankinta tapahtuisi nopeammin ja kivuttomammin, ymmärtävien vanhempien ja opettajien opastuksella.

⁴Tulevaisuuden pedagogien tehtävänä on siten erottaa kaikista vuosiluokan barbaari- ja sivilisaatioasteen ongelmien parissa painiskelevista lapsista ne, jotka ovat piilevästi kulttuuriasteella, jotkut suorastaan humaniteetti- ja idealiteettiasteella, ja antaa heille erilaista opetusta heidän erilaisten tarpeiden ja ymmärtämismahdollisuuksien mukaan. Tulevaisuuden poliitikot, joilla on vankat tiedot kehitysasteiden todellisuudesta, tulevat säätämään lakeja, joiden tarkoituksena on edistää jokaisen tajuntaa hänen omalla tasollaan. Tosin ”epätasa-arvo” tästä syystä kasvaa, mutta ei siksi, että joku saa vähemmän oikeutta, vaan siksi, että monet saavat enemmän oikeutta kuin ovat saaneet siihen saakka. Kaikki saavat myös hyötyä ja iloa siitä, koska ”monista tulee sitä viisaampia huomenna, mitä viisaampia harvat ovat tänään”, nämä harvat, jotka aina ovat olleet monien ohjaajia, opettajia ja esimerkkejä.

⁵Tieto ihmisen kehitysasteista selittää paljon sellaista, mikä muuten jäisi psykologisiksi arvoituksiksi. Miksi ihmiset ovat niin erilaisia, miksi heidän ymmärtämyksensä on laajuudeltaan ja syvyydeltään erilaista, miksi heidän kykynsä toimia ja toteuttaa on erilainen? Miksi jotkut ovat ilmettyjä egoisteja, kun taas toiset vihkivät elämänsä jonkin itseään suuremman palvelemiselle. Vastaus on aivan luonnollisesti se, että ihmiset ovat eri ikäisiä ja eri kehitysasteilla ihmiskunnassa.

⁶Sanottakoon selvästi, että kehitysasteet eivät ole samaa kuin koulutusasteet. On runsaasti esimerkkejä korkeammilla asteilla olevista ei-oppineista ihmisistä, joiden elämänymmärtämys ja terve järki ovat huomattavasti suuremmat kuin alempien asteiden oppineiden. Vastaava pätee yhteiskunnan taloudellisiin luokkiin. Niin korkeammilla kuin alemmilla asteilla olevia yksilöitä on kaikissa luokissa ja sosiaaliryhmissä. Ymmärtääksemme kehitysasteiden todellisuuden on meidän jätettävä pinnalliset, fyysiset arvosteluperusteet, opittava näkemään sisäinen ihminen. Voidaan sanoa, että yleisesti katsoen kehitysaste ilmenee yksilön näkemyksessä oikeasta ja väärästä, hänen käsityksessään kaikesta tapahtuvasta ja hänen omasta vastuustaan siinä, hänen kyvystään toimia epäitsekkäästi.

⁷Kun tieto kehitysasteista yleistyy, auttaa se ihmistä kehittymään nopeammin, koska hän silloin oivaltaa, että jokaisella asteella on suhteellinen arvonsa ja väistämätön rajoituksensa. Kaiken aikaa on pyrittävä eteenpäin, ei pidä takertua saavutetulle tasolle ja nähdä sitä lopullisena. Emotionaaliasteen voi suorittaa nopeammin, kun oivaltaa, että tunne ei ole kaikki, että mystikko eli pyhimys ei ole tiedollisten kysymysten erheetön auktoriteetti vain siksi, että hän on emotionaalisesti niin jalostunut, ”niin ihmeellinen”. Sen jälkeen, mentaaliasteella, ihminen saa luopua taipumuksestaan luottaa ylivoimaiseen älyynsä kaiken ymmärtämisessä ja arvostelemisessa ilman riittäviä tosiasioita saatuaan tietää, että on olemassa vielä korkeampi, kausaalinen äly, jolla on kyky saada tietoa suoraan, mihin mentaalinen äly ei kykene.

⁸Hylozoiikan arvo ilmenee muun muassa siitä, että se osoittaa kaikkien asteiden suhteellisuuden ja rajallisuuden, mutta myös – näissä puitteissa – niiden korvaamattoman arvon. Fysikalisti sanoo, että ihminen on eläin. Mystikko sanoo, että ihminen on jumala. Hylozoiikka torjuu molemmat väittämät totuudenvastaisina, vetoaa sen sijaan ikivanhaan tietoon, jonka mukaan ihminen on evoluutio-olento, jossa eläin on piilevänä (koska hän on kerran ollut eläin) ja jumala potentiaalisenä (koska hänestä on tuleva jumala). Mystikko samoin kuin joogafilosofi tekee ajatusvirheen sekoittamalla toisiinsa aktuaalisen (toteutetun) ja potentiaalisen (mahdollisen).

Yllä oleva teksti on Lars Adelskoghin *Selitys*-nimisen teoksen osa Viisi.
Copyright © Lars Adelskog 2011.